

Forslag til forespørgselsdebat om fremtiden for Nuugaatsiaq og Illorsuit

(Medlem af Inatsisartut Aqqalu C. Jerimiassen, Atassut)

Tak til Inatsisartutmedlem Aqqalu C. Jerimiassen for at rejse denne debat. Det er en svær debat, fordi den handler om steder, som befolkningen blev tvunget til at forlade under dramatiske og dybt traumatiske omstændigheder.

Fra Demokraatit vil vi først og fremmest udtrykke vores dybe medfølelse med de borgere, der blev berørt af hændelserne i Karrat Fjord. Der er tale om tab, som ikke kan gøres op i tal eller planer.

Netop derfor er det helt afgørende for Demokraatit, at denne debat føres med respekt, omsorg og ansvarlighed. Når vi taler om fremtiden for Nuugaatsiaq og Illorsuit, taler vi om menneskeliv. Og her må der ikke herske nogen tvivl. Sikkerhed og beskyttelse af menneskeliv skal altid stå over hensynet til erhvervsudvikling, bosætning eller økonomiske muligheder.

Vi er enige i, at Nuugaatsiaq og Illorsuit ikke nødvendigvis skal behandles som én og samme sag. De geografiske forhold, hændelsesforløbet og konsekvenserne var forskellige. Det er både rimeligt og nødvendigt at kunne skelne mellem stederne i den videre debat. Men selvom drøftelserne adskilles, må principperne være de samme.

For Demokraatit er udgangspunktet klart. Ingen borgere, virksomheder eller myndigheder skal vende tilbage til et område, hvis der fortsat er en høj og uforudsigelig risiko for nye fjeldskred og bølger. Når faglige vurderinger peger på alvorlig fare, skal de tages alvorligt. Det skylder vi både dem, der blev ramt dengang, og dem, der i fremtiden kunne blive det.

Samtidig er det vigtigt at sige, at ønsket om at se fremad og skabe udvikling er fuldt forståeligt. Det gælder også ønsket om at udnytte erhvervmæssige muligheder, hvor de findes. Men udvikling kan aldrig ske på bekostning af sikkerheden. Ingen arbejdspladser og ingen økonomiske perspektiver kan opveje risikoen for at miste menneskeliv.

Derfor mener Demokraatit, at enhver overvejelse om fremtiden for både Nuugaatsiaq og Illorsuit skal tage udgangspunkt i de beredskabsfaglige og geologiske vurderinger. Hvis vurderingerne ændrer sig over tid, skal de naturligvis inddrages. Men så længe risikoen vurderes som høj, må forsigtighed være det bærende princip.

Det betyder ikke, at vi skal lukke døren for altid. Det betyder, at vi skal holde døren på klem og kun bevæge

os videre, hvis og når det kan ske på et forsvarligt grundlag. Udvikling skal bygges på viden og ikke på tro og håb.

For Demokraatit handler denne sag i sidste ende om ansvar. Ansvar for dem, der allerede har betalt den højeste pris. Ansvar for dem, der fortsat lever med konsekvenserne. Og ansvar for, at vi som samfund aldrig sætter mennesker i en potentielt livstruende situation.

Vi ser derfor frem til en videre debat, hvor vi holder fast i, at sikkerhed og menneskeliv altid kommer først, også når ønsket om udvikling og fremtid er stærkt og forståeligt.